

Nuogais kūnais prieš žiaurų elgesį

Įvairios akcijos ir demonstracijos jau nieko nebestebina. Kai viena ar kita visuomenės grupė pajunta, kad jos netenkina esama padėtis, išeinama į gatves, ieškoma bendraminčių, garsiai įvardinama problema bei kreipiamasi į žmones, galinčius ir turinčius priimti veiksmingus sprendimus.

Visuomenę trikdančios protesto formos

Plakatais ginkluoti pensininkai, triukšmą keliantys studentai, badaujantys ūkininkai ir net išsirikiavusios vienuolės... Esant reikalui sukyla bet kurios socialinės grupės žmonės. Vis dažniau pasaulyje rengiamos vis išradingesnės akcijos, kuriomis siekiama atkreipti daugiau visuomenės dėmesio. Itin prieštarinčiai vertinami reginiai, kai protestuotojai susidomėjimą kelia ne tiek plakatu turiniu ar skanduotėmis, kiek... apnuogintais kūnais. Konservatyvesni stebėtojai juos įvardina „ekshibicionistais“, žurnalistai džiaugiasi galėdami užfiksuoti pikantiškesnių vaizdų, priešiška protestuotojų atžvilgiu nusiteikę asmenys teigia, kad „tie nuogaliai yra radikalai bei potencialūs teroristai“.

Ir vis dėlto, ko pasiekia tokios kraštutines ir drąsos reikalaujančias priemones pasirinkę maištautojai? Ar iš tiesų jų akcijos tėra vienadieniai skandalai, iš kurių nėra jokios naudos?

Nuogaliai prieš bulių bėgimus bei koridą

Kasmet vis daugiau dalyvių bei dėmesio sulaukia porų dienų prieš San Fermino festivalį Pamplonos mieste (Ispanija) organizuojami „Nuogalių bėgimai“. Šiemet į penktą kartą rengiamą protestą prieš bulių bėgimus bei kautynes iš įvairių šalių susirinko virš 1000 protestuotojų. Protesto dalyviai siekia, kad būtų nutrauktos šios žiaurios, vis dar „tradicijos“ bei „ispaniškosios kultūros“ vardais dangstomos „pramogos“.

Kasmet koridos arenose Ispanijoje barbariškai nužudoma daugiau nei 40 000 bulių. 2002 metų „Gallup“ apklausos duomenimis, 69 % ispanų visiškai nesidomi bulių kautynėmis. Ši nehumaniška „pramoga“ praktiškai išsilaiko tik iš turistų, nesusidūrusių su jos žiaurumais, kišenių. Paprastai pastarieji palieka tribūnas gerokai prieš renginio pabaigą. Remiantis „The New York Times“ duomenimis, 90 % apsilankiusiųjų bulių kautynėse, niekada ten nebesugrįžta.

Bulių kautynės neturi nieko bendro su kultūra. Tai kruvinas sportas, kur buliams nepaliekama jokių galimybių. Remiantis „Associated Press“ neseniai atlikto tyrimo duomenimis, 20% bulių, prieš juos įleidžiant į kautynių areną, yra duodama vidurius laisvinančių ar kitų vaistų; Salamankos universiteto (Ispanija) mokslininkai nustatė, jog 20% iš 200 tirtų bulių, siekiant nuslėpti tam tikrus sužeidimus, buvo duota antiuždegiminių vaistų. Be to, kad buliai prasčiau matytų, jų akys sutepamos žibalo žele. Taip pat, dar prieš matadorui įžengiant į areną, pikadoras sužeidžia buliui kaklo raumenis.

Portugališkosios bulių „kautynės be kraujo“ irgi nėra jokia alternatyva – matadorai, nors ir neužmuša gyvūnų, erzina bei kankina juos badydami lazdomis.

Didėjant žmonių, pasisakančių prieš tokį žiaurų elgesį su gyvūnais, skaičiui, bulių kautynėms bei bėgimams galiausiai ateis galas. „Nuogalių bėgimas“ pritraukia vis daugiau žiniasklaidos bei visuomenės dėmesio, vis daugiau žmonių pasiekia šurpi tiesa, tad minėtų kovų vienkartinį rėmėjų vis mažėja. Taip pat ir pati protesto akcija tapo renginiu, pritraukiančiu daugybę žiūrovų.

Nei vienas iš mūsų nenorėtų šitaip pabaigti savo gyvenimo

Korida tėra viena iš daugelio su gyvūnų išnaudojimu susijusių problemų. Keturi gyvūnų teisių aktyvistai Ispanijoje, Madride, pabandė atkreipti visuomenės dėmesį į kasdien mus lydinius žiaurumo industrijos ženklus. Jie visą valandai savo kūnus „pavertė“ mėsos produktu tiesiog atsiguldami į pakuotę, primenančią tą, kurioje parduodami įvairūs mėsos produktai, tik jos dydis buvo pritaikytas žmogaus ūgiui. Taip pat šia akcija buvo siūloma pagalvoti, ar iš tiesų žmogus, pats būdamas Gamtos dalimi, turi teisę savo reikmėms naudoti kitus, mažiau sąmoningus, tačiau protingus, jaučiančius ir turinčius savų interesų gyvūnus.

Vieniems kailiniams pasiūti tereikia... septyniasdešimties audinių

Toks skaičius prieš kailinių pramonę protestuojančių nuogų aktyvistų sausio mėnesį sugulė miesto aikštėje Barselonoje. Tiesa, kad kailinių pramonė yra vienas iš beprasmiškiausių ir žiauriausių šiuolaikinės civilizacijos reiškinių, yra tokia akis badanti, jog jos nepastebėti ar ignoruoti tiesiog neįmanoma. Tūkstančiai įvairiausių gyvūnų yra nužudoma tik tam, kad būtų patenkinta mados rinkos paklausa.

Daugybė panašių akcijų šiemet buvo suorganizuota skatinant nutraukti ruonių medžioklę Kanadoje. Įspūdingai ir sukrečiančiai atrodė kelios dešimtys raudonais dažais savo kūnus padengusių, masiškas ruonių žudynes imituojančių aktyvistų. Šiemet Kanados vyriausybė leido nužudyti 335 000 ruonių. Kai kurių šaltinių duomenimis, daugiau nei 90 % medžiotojų aukų yra jaunikliai. Oda paprastai nudiriama vietoje, o kūnai paliekami ant ledo. Deja, nepaisant šimtų akcijų visame pasaulyje, daugybės parašų rinkimo kampanijų, Kanados vyriausybė nepriėmė jokių sprendimų, stabdančių ruoniukų žudynes.

Šiems žmonėms tiesiog trūksta dėmesio

Būtent tokius žodžius dažniausiai ištaria pro protestuotojus skubantys praeiviai, abejingi televizijos žiūrovai bei skeptiškai bet kokių permainų atžvilgiu nusiteikę piliečiai, linkę tiesiog pro pirštus žiūrėti į visas problemas, kurios neliečia jų tiesiogiai.

O vis dėlto kiekvienam tokiam skeptikui derėtų susimąstyti, kokie dalykai priverčia nusimesti rūbus ir su plakatais išeiti į gatves tiek neabejingus moksleivius, studentus, tiek aukštas pareigas užimančius išsilavinusius vyresnio amžiaus žmones. Galbūt iš tiesų kažkas vyksta ne taip? Ar dieną iš dienos žmonijos vykdomas kitų gyvūnų genocidas yra būtinas?

<http://www.animalrights.lt/136>